CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-65/2026 Judecătoria Orhei, sediul Central
1-250930-03-1r-26012026 Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

23 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul avocatului Mariana Cocoș în interesele inculpatului Buzu Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Buzu Ivan *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sat. *****, căsătorit, la întreținere doi copii minori, studii medii, angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior nejudecat;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *01.07.2025 - 09.12.2025*;
În instanța de recurs: *26.01.2026 - 23.06.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2025, Buzu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500

(una mie cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 75000 (șaptezeci și cinci mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a explicat inculpatului Buzu Ivan că potrivit art.64 alin. (3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie.

După intrarea sentinței în vigoare, permis de conducere a mijlocului de transport, nr. ***** de categoriile „*****”, eliberat la 18.07.2023, de către ASP, pe numele lui Buzu Ivan, urmează a fi remis Agenției Servicii Publice, pentru anularea acestuia.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Buzu Ivan, la 07 iunie 2025, deținând permisul de conducere a mijloacelor de transport nr. ***** de categoria „*****”, eliberat la 18.07.2023 de ASP, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale și urmările prejudiciabile care puteau surveni, urmărind scopul deplasării cu automobilul în stare de ebrietate alcoolică, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Caddy”, cu numărul de înmatriculare ***** având astfel calitatea de conducător al mijlocului de transport, conform prevederilor pct. 7) al Regulamentului Circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, și contrar prevederilor pct. 14) lit. a) a aceluiași Regulament, a condus automobilul pe strada s. ***** o perioadă nedeterminată, până la ora aproximativ 03:35 a aceleiași zile, când pe strada sat. Peresecina, a fost stopat de angajații poliției și fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice, a fost supus examenului alcoolscopic cu aparatul de testare „Drager Alcotest 6810” și în consecință s-a constatat că în aerul expirat de acesta vaporii de alcool în aerul expirat constituia 1,16 mg/l.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Buzu Ivan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, pe semnele: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l de consumul băuturilor alcoolice ce depășesc limitele admisibile.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul

Mariana Cocoș în interesele inculpatului Buzu Ivan prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri privind stabilirea lui Buzu Ivan a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1125 unități convenționale prin prisma art. 80^1 alin. (1) Cod penal, cu menținerea în rest a dispozițiilor sentinței contestate, sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului se invocă aplicarea greșită a dispozițiilor art. 80^1 Cod penal, susținându-se că instanța de fond a aplicat în mod eronat alin. (2) al acestui articol, reducând doar limita maximă a amenzii, deși, în opinia recurentului, în cauză erau incidente prevederile alin. (1), care impuneau reducerea cu o pătrime atât a limitei minime, cât și a celei maxime a amenzii.

Astfel, în aceste condiții, limitele legale ale amenzii urmau să fie cuprinse între 1125 și 1875 unități convenționale, și nu între 1500 și 1875 unități convenționale, astfel încât pedeapsa aplicată de 1500 unități convenționale nu reprezintă minimul legal rezultat în urma aplicării procedurii simplificate.

În aceste condiții, se relevă că prin interpretarea eronată a dispozițiilor art. 80^1 Cod penal a fost lipsit de beneficiul integral al reducerii prevăzute de lege pentru examinarea cauzei în procedură simplificată, fiind încălcate principiile individualizării pedepsei și ale aplicării legii penale mai favorabile.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au înaintat careva referințe, fapt care nu împiedică examinarea cauzei.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Mariana Cocoș în interesele inculpatului Buzu Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile

procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții, Colegiul penal reține că prezenta cauză a fost examinată de instanța de fond potrivit procedurii prevăzute de art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, în condițiile alin. (3) al normei menționate.

Totodată, Colegiul constată că sentința instanței de fond nu este contestată sub aspectul situației de fapt reținute, al încadrării juridice a faptei sau al legalității procedurii simplificate de examinare a cauzei, criticile formulate în recurs vizând exclusiv individualizarea pedepsei aplicate.

În aceste condiții, examinarea prezentului recurs se limitează la verificarea legalității și temeiniciei sancțiunii penale stabilite de prima instanță.

Astfel, reieșind din limitele recursului declarat, Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiate criticile recurentului privind individualizarea greșită a cuantumului pedepsei amenzii prin prisma prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal, reducând doar limita maximă a amenzii, deși, în opinia sa, erau incidente dispozițiile alin. (1) al aceluiași articol, care ar fi impus reducerea atât a limitei minime, cât și a celei maxime a pedepsei.

În susținerea acestei soluții, Colegiul penal evidențiază că potrivit art. 80[1] alin. (2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181[1]- 182, 239-240, 242[1], 242[2], 256, art.264 alin.(2), (4), (6), **art. 264[1],** 324–335[1], 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de ***reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime*** de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, întrucât infracțiunea prevăzută de art. 264[1] Cod penal este inclusă în categoria excepțiilor reglementate de art. 80[1] alin. (2) Cod penal, instanța de fond la stabilirea cuantumului pedepsei corect a redus exclusiv limita maximă a amenzii, fără diminuarea limitei minime.

În acest context, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 1500 la 2500 de

unităţi convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal, pedeapsa amenzi urmează a fi stabilită în limitele de la 1500 la 1875 unităţii convenționale.*

În speță, Colegiul penal reține că instanța de fond i-a stabilit inculpatului Buzu Ivan pedeapsa amenzii în cuantum de 1500 (o mie cinci sute) unități convenționale, cuantum ce reprezintă limita minimă a sancțiunii rezultate în urma aplicării prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal, neexistând temei legal în sensul reducerii acestui cuantum.

În consecință, Colegiul penal constată că instanța de fond a stabilit în mod corect limitele speciale ale pedepsei și a individualizat sancțiunea cu respectarea dispozițiilor legale incidente, astfel încât motivele invocate în recurs sub acest aspect urmează a fi respinse ca nefondate.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Mariana Cocoș în interesele inculpatului Buzu Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2025 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Mariana Cocoș în interesele inculpatului Buzu Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 decembrie 2025, prin care Buzu Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**